

Mana Latvija un Satversme

Linda Čivča

Jaunsilavas pamatskola

9. klase

Skolotāja: Anastasija Kaktiniece

Cik labi dzīvot zemē, kur nav diskriminācijas, kur cilvēks var vispusīgi attīstīt savu personību! Tāda ir mana Dzimtene. Mana Latvija.

Es negribētu piedzīvot absolūtu valsts varu, jo vēlos, lai neviens neliek šķēršļus manai tieksmei izzināt pasauli, manai vēlmei būt radošai un neatkarīgai individualitātei. Balstoties uz šiem kritērijiem, tika ieviesta Satversme jeb Latvijas Republikas pamatlikums.

Senāk es neizpratu jēdzienu “Satversme”, man tas neko neizteica. Un bērnam, protams, visādi likumi nozīmē vien ierobežojumus. Tātad – mazāk brīvības, vairāk cenzūras, tātad – nepatīkamas robežas personības attīstībai. Tā man šķita. Tad nolēmu stiprināt savu opozīciju un pamatot, kāpēc Satversme nav vajadzīga.

Lasot Satversmi, biju pārsteigta par savu atklājumu, ka valsts pamatlikums mani nevis apdraud, bet gan sargā. Visu manu valsti. Sāku modelēt situācijas un par saviem klasesbiedriem iedomājos bēgļu bērnus, kam jau ir karalauka pieredze. Kas sastapušies ar nāvi vaigu vaigā, kas paši varbūt ir regulējuši cilvēkus. Vai viņus sargāja kāds likums? Un kāda viņiem, no galējas vardarbības nākušiem, tagad ir attieksme pret mūsu demokrātiju un mūsu likumiem?

Redzēju dokumentālu filmu, kur franču eksperti šādus bērnus dēvēja par bumbu ar laika degli. Tādu bīstamu spridzekļu mūsu pasaulē ir daudz. Neiecietība pret atšķirīgo, visatļautība pret dabu, kaislīga mīlestība pret ēnu ekonomiku – to visu uzskatu par draudu. Bet es liekuļotu, ja teiktu, ka esmu nobijusies un drebētu bailēs par savu nākotni. Tieši otrādi – jūtos droša un pasargāta.

Pēc dabas esmu diezgan atskabargaina, taču mērķtiecīga un varu sevi salīdzināt ar Eduardu Veidenbaumu, cilvēku, kam bija svarīga taisnība un cilvēktiesības. Viņš savos dzejoļos emocionāli un nesaudzīgi kritizēja tā laika dzīves negācijas un “varenos”, aicinot mainīt pasauli. Tajā laikā vienkāršajai tautai nebija izredžu panākt taisnību, jo nebija likuma, kas viņus sargātu, bet mūsdienās mums ir Satversme.

Satversme ir mūsu māte. Tā dzīvo, aug un attīstās reizē ar Latviju.